

॥ घोष-शान्तिः ॥

शं नो वातः पवतां मातरिश्वा शं नस्तपतु सूर्यः। अहानिश्च भवन्तु नः शः रात्रिः
प्रतिधीयताम्। शमुषा नो व्युच्छतु शमादित्य उदेतु नः। शिवा नः शन्तमा भव सुमृडीका
सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि। इडाये वास्त्वसि वास्तुमद्वास्तुमन्तो भूयास्म मा
वास्तोश्छिथ्स्मह्यवास्तुः स भूयाद्यौऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। प्रतिष्ठासि प्रतिष्ठावन्तो
भूयास्म मा प्रतिष्ठायाश्छिथ्स्मह्यप्रतिष्ठः स भूयाद्यौऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आ वात
वाहि भेषजं वि वात वाहि यद्रपः। त्वः हि विश्वभेषजो देवानां दूत ईयसे। द्वाविमौ
वातौ वात आ सिन्धोरा परावतः॥

दक्षं मे अन्य आवातु परान्यो वातु यद्रपः। यददो वातते गृहेऽमृतस्य निधिर्हितः। ततो
नो देहि जीवसे ततो नो धेहि भेषजम्। ततो नो मह आवाह वात आवातु भेषजम्।
शम्भूर्मयोभूर्नो हृदे प्र ण आयूःषि तारिषत्। इन्द्रस्य गृहोऽसि तं त्वा प्रपद्ये सगुः साश्वः।
सह यन्मे अस्ति तेन। भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये सुवः प्रपद्ये भूर्भुवः सुवः प्रपद्ये वायुं
प्रपद्येऽनांतां देवतां प्रपद्येऽश्मानमाखणं प्रपद्ये प्रजापतेर्ब्रह्मकोशं ब्रह्म प्रपद्य ओं प्रपद्ये।
अन्तरिक्षं म उर्वन्तरं बृहदग्रयः पर्वताश्च यया वातः स्वस्त्या स्वस्तिमान्तया स्वस्त्या
स्वस्तिमानसानि। प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मयि मेधां मयि
प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि
प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो दधातु॥

द्युभिरक्तुभिः परिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विना सौभगेभिः। तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः
सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः। कया नश्चित्र आ भुवदूती सदावृधः सखा। कया शचिष्ठया
वृता। कस्त्वा सत्यो मदानां मः हिष्ठो मथ्सदन्धसः। दृढाचिदारुजे वसु। अभी षु णः
सखीनामविता जरितृणाम्। शतं भवास्यूतिभिः। वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो
नाधमानाः। अप ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धि चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धान्॥

शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये। शं योरभिस्रवन्तु नः। ईशाना वार्याणां
क्षयन्तीश्चरषणीनाम्। अपो याचामि भेषजम्। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु
दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे

दधातन। म॒हे रणा॑य॒ चक्ष॑से। यो वः शि॒वत॑मो रस॒स्तस्य॑ भाजयते॒ह नः॑। उ॒श॒तीरि॑व
मा॒तरः॑। तस्मा॒ अरं॑ गमा॒म वो॒ यस्य॒ क्षया॑य॒ जिन्व॑थ॥

आपो॑ ज॒नय॑था च नः। पृ॒थि॒वी शा॒न्ता सा॒ग्निना॑ शा॒न्ता सा मे॑ शा॒न्ता शुच॑ शमयतु।
अ॒न्तरि॑क्षः शा॒न्तं तद्वा॒युना॑ शा॒न्तं तन्मे॑ शा॒न्तः शुच॑ शमयतु। द्यौः शा॒न्ता सादि॑त्येन
शा॒न्ता सा मे॑ शा॒न्ता शुच॑ शमयतु। पृ॒थि॒वी शान्ति॑र॒न्तरि॑क्षः शान्ति॑द्यौः शान्ति॑र्दिशः
शान्ति॑र॒वान्तर॑दिशाः शान्ति॑र॒ग्निः शान्ति॑र्वा॒युः शान्ति॑रादि॒त्यः शान्ति॑श्च॒न्द्रमाः॑ शान्ति॑र्नक्ष॒त्राणि॑
शान्ति॑रा॒पः शान्ति॑रोष॒धयः॑ शान्ति॑र्वन॒स्पत॑यः शान्ति॑र्गौः शान्ति॑र॒जा शान्ति॑र॒श्वः शान्तिः॑
पुरु॑षः शान्ति॑र्ब्रह्म शान्ति॑र्ब्राह्म॒णः शान्तिः॑ शान्ति॑रे॒व शान्तिः॑ शान्ति॑र्मे अस्तु शान्तिः॑। तया॒हः
शा॒न्त्या सर्व॑शा॒न्त्या म॒ह्यं द्वि॑पदे चतु॒ष्पदे च॑ शान्ति॑ करोमि शान्ति॑र्मे अस्तु शान्तिः॑। एह
श्रीश्च॑ ह्रीश्च॑ धृति॑श्च॑ तपो॑ मे॒धा प्र॑तिष्ठा श्रद्धा स॒त्यं धर्म॑श्चै॒तानि॑ मो॒त्तिष्ठ॑न्तमनू॒त्तिष्ठ॑न्तु मा
मा॒ः श्रीश्च॑ ह्रीश्च॑ धृति॑श्च॑ तपो॑ मे॒धा प्र॑तिष्ठा श्रद्धा स॒त्यं धर्म॑श्चै॒तानि॑ मा मा हा॑सिषुः।
उदा॑युषा स्वा॒युषो॑दोष॒धीना॑ रसे॒नोत्प॑र्जन्यस्य शुष्मे॒णोद॑स्थाम॒मृता॑ अनु॑। तच्चक्षु॑र्दे॒वहि॑तं
पुर॑स्ताच्छुक्रमुच्चरत्। पश्ये॑म शर॒दः श॑तं जीवे॑म शर॒दः श॑तं नन्दा॑म शर॒दः श॑तं मोदा॑म
शर॒दः श॑तं भवा॑म शर॒दः श॑तः शृ॒णवा॑म शर॒दः श॑तं प्रब्र॑वाम शर॒दः श॑तमजी॒ताः स्या॑म
शर॒दः श॑तं ज्योक्च॑ सूर्यं दृ॒शे। य उद॑गान्मह॒तोऽर्ण॑वा॒द्विभ्रा॑जमानः सरि॒रस्य॑ म॒ध्या॒थ्स मा॑
वृष॑भो लो॒हिता॒क्षः सूर्यो॑ विप॒श्चिन्मन॑सा पुनातु। ब्रह्म॑णश्चो॒तन्य॑सि ब्रह्म॑ण आ॒णी स्थो॑ ब्रह्म॑ण
आव॑प॒नम॑सि धा॒रिते॑यं पृ॒थि॒वी ब्रह्म॑णा म॒ही धा॑रितमे॒नेन॑ म॒हद॑न्तरि॒क्षं दि॒वं दा॑धार पृ॒थि॒वीः
सदे॑वा॒ यद॒हं वेद॑ तद॒हं धा॑रयाणि मा म॒द्वेदो॑ऽधि॒विस्त्र॑सत्। मे॒धाम॑नी॒षे मावि॑शताः स॒मीची॑
भूत॑स्य भव्य॒स्याव॑रु॒ध्यै सर्व॑मायुर॒याणि॑ सर्व॒मायुर॑याणि। आ॒भिर्गी॑र्भि॒र्यद॑तो न ऊ॒नमा॑प्या॒यय॑
हरि॒वो वर्ध॑मानः। य॒दा स्तो॑तृभ्यो म॒हिं गो॒त्रा रु॒जासि॑ भूयिष्ठ॒भाजो॑ अथ॒ ते स्या॑म। ब्रह्म
प्रा॒वादि॑ष्म॒ तन्नो॑ मा हा॑सीत्। ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑॥